

॥ ३६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अवशुभोयज्ञांतस्नानं तवाप्ये ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तेन चित्रसेनेन तव पित्रा च इद्रेण च शुश्रूषितुं सेवितुं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ दुःश्रुतेषु मम अग्रवर्णव्ययं सुयत्

उपविष्टेषु सर्वेषु स्थानमानप्रभातः ॥ क्रध्याप्रज्वलमानेषु अग्निसोमार्कवर्ष्मसु ॥ २६ ॥ वीणासु वाद्यमानासु गंधर्वैः शक्रनंदन ॥ दिव्ये मनोरमेगे ये प्रवृत्ते
पृथुलोचन ॥ २७ ॥ सर्वाप्सरः सुमुख्यासु प्रवृत्तासु कुरुह ॥ त्वंकिलानिमिषः पार्थमार्केकांतत्रदृष्टवान् ॥ २८ ॥ तत्र चावभृथेतस्मिन्नुपस्थाने दिवौकसां ॥ तव
पित्राभ्यनुज्ञातागताः त्वंस्वंगृहसुराः ॥ २९ ॥ तथैवाप्सरसः सर्वा विशिष्टाः स्वगृहगताः ॥ अपि चान्याश्च शत्रुघ्नतव पित्रा विसर्जिताः ॥ ३० ॥ ततः शक्रेण संदिष्ट
श्चित्रसेनो ममांतिकं ॥ प्राप्तः कमलपत्राक्षसचमामब्रवीदय ॥ ३१ ॥ त्वत्कृते हंसुरेशेन प्रेषितो वरवर्णिनि ॥ प्रियं कुरु महद्रस्य मम चैवात्मनश्च ॥ ३२ ॥ शक्र
तुल्यं रणेशूरं सदीदार्यगुणान्वितं ॥ पार्थप्रार्थय सुश्रोणि त्वमित्येवं तदा ब्रवीत् ॥ ३३ ॥ ततो हंसमनुज्ञाता तेन पित्रा च तेन च ॥ तवांतिकमनुप्राप्ता शुश्रूषितुमरिं
दम ॥ ३४ ॥ त्वदुणा कुरुषु चित्ताहमनंगवशमागता ॥ चिराभिलषितो वीरममाप्येष मनोरथः ॥ ३५ ॥ वैशंपायन उवाच तां तथा ब्रुवतीं श्रुत्वा भृशं लज्जा
वर्तोर्जुनः ॥ उवाच कर्णो हस्ताभ्यां पिधाय त्रिदशालये ॥ ३६ ॥ दुःश्रुतं मे स्तु सुभगे यन्मां वदसि भाविनि ॥ गुरुदरैः समानामेति श्रुयेन वरानने ॥ ३७ ॥ यथा
कुंती महाभागाय धेन्द्राणी शचीमम ॥ तथा त्वमपि कल्याणी नात्र कार्या विचारणा ॥ ३८ ॥ यच्च क्षितासि विस्पष्टं विशेषेण मया शुभे ॥ तच्च कारणपूर्व हि शृणु स
त्यं शुचिस्मिते ॥ ३९ ॥ इयं पौरवंशस्य जननी मुदितेति ह ॥ त्वामहं दृष्ट्वांस्तत्र विज्ञायो फुल्लोचनः ॥ ४० ॥ न मामहं सिकल्याणि अन्यथा ध्यातुमप्सरः ॥ गुरो
र्गुरुतरामे त्वं मम त्वं वंशवर्धिनी ॥ ४१ ॥ उर्वश्रुवाच अनावृताश्च सर्वाः स्मदेव राजाभिनंदन ॥ गुरुस्थानेन मां वीरनियोकुं त्वमिहाहंसि ॥ ४२ ॥ पूर्वोर्व
शैहिये पुत्रानमारोवा त्विहागताः ॥ तपसारमयं त्यस्मान्न च तेषां व्यतिक्रमः ॥ ४३ ॥ तत्प्रसीदनमा मातौ विसर्जयितुमर्हसि ॥ हृच्छयेन च संतप्तां भक्तां च भज
मानद ॥ ४४ ॥ अर्जुन उवाच शृणु सत्यं वरारोहेय त्वां वक्ष्याम्यनिदिते ॥ शृण्वंतु मे दिशश्चैव विदिशश्च सदेवताः ॥ ४५ ॥ यथा कुंती च माद्री च शची चैव
ममानये ॥ तथा च वंशजननी त्वं हि मे घगरीयसी ॥ ४६ ॥ गच्छ मूर्धा प्रपन्नोऽस्मि पादौ ते वरवर्णिनि ॥ त्वं हि मे मातृवत्पूज्यारक्ष्यो हं पुत्रवत्त्वया ॥ ४७ ॥

त्वं वं विधदुष्कर्मयोग्यतां मयि संभावयसीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अपसरइत्येकत्वमार्थं यद्वास्यादेकत्वेऽपरापि ति शब्दार्णवादेकत्वं साधु ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥